

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság dr. Tillmann Lajos jogtanácsos által képviselt **felperesnek** a Budapest 5000 Ügyvédi Iroda (1031 Budapest, Szentendrei út 208., ügyintéző: dr. Molnár Attila ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen **kártérítés** iránt a Fővárosi Bíróságnál 16.G.41.976/2005. szám alatt indult perében, melynek során a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.536/2009/4. szám alatt közbenső ítéletet hozott, e közbenső ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelme folytán indult felülvizsgálati eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.536/2009/4. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy az alperes 2.464.000 (Kettőmillió-négyszázhatvannégyezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket jogosult az adóhatóságtól visszaigényelni.

A közbenső ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság 54. sorszámú közbenső ítéletét, amelyben az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a 2005. június 3-án kötött szerződéstől való elállásával szerződésszegést követett el, és ezért kártérítési felelősséggel tartozik. A jogerős ítélet tényállása szerint a felperes mint eladó, az alperes mint vevő (mindketten földgázkereskedők) 2005. június 3-án határozott időre szóló földgáz kereskedelmi szerződést kötöttek azzal, hogy a szerződés 2005. október 1-én lép hatályba. A szerződés hatályba lépését több feltétel együttes teljesítéséhez kötötték, nevezetesen: az eladó érvényes rendszerhasználati szerződésekkel rendelkezik; a vevő a közüzemi földgázellátási szerződést felmondta és nyilvántartásba vett feljogosított földgázfogyasztó; a vevő rendelkezik a versenypiacra lépés jogszabályban írt feltételeivel. Az eladó a

szerződésben vállalta, hogy legkésőbb 2005. szeptember 1-ig írásban nyilatkozik a rendszerhasználati szerződések meglétéről. A földgáz árának számítását egy képlettel határozták meg. A negyedéves szerződéses árat (P_n) az alapár (P_0) és egy ugyancsak képlettel jelölt szorzószám szorzata adta. A szerződés hatályba lépésekor az induló árat (P_n) a vevő átadás-átvételi pontjára a számla kiállításának napján érvényes közüzemi átlagár HUF/gnm m³ és annak 0,9698 szorzatában határozták meg, amelynek a havi elszámolásnál a maximumát és a minimumát is meghatározták. A szerződés azt is tartalmazta, hogy a szerződéses alapár (P_0) induló értékét a szállítás megkezdését követő 10 napon belül írásban rögzítik.

Az alperes a megvásárolt gázmennyiséget a D. vállalat csoportnak mint feljogosított fogyasztóknak kívánta továbbértékesíteni, amely vállalatok 2005. október 1-i hatállyal felmondták a közüzemi földgázszolgáltatóval kötött szerződésüket és kérték, hogy a közüzemi szolgáltató az új kereskedő (alperes) részére adja ki az ellátásukhoz szükséges kapacitást. A felperes 2005. június 10-én megkezdte a nyilvántartásba vett, feljogosított földgázfogyasztók közüzemi kapacitásának átvételével kapcsolatos feladatok ellátását. Az alperestől 2005. augusztus 1-én adatokat kért a kapacitás lekötéséhez, valamint a rendszerhasználati szerződések megkötéséhez. A felperes szeptember 5-én kelt levelében arról értesítette az alperest, hogy az M. Földgázellátó Rt. visszaigazolta a közüzemből kilépő kapacitásokat, a szerződésben írt adatszolgáltatások és a kiadott kapacitások alapján szerződött mennyiségeket és teljesítményeket felül kell vizsgálni, mert a közüzemből kiadott teljesítmények alapján a szerződött gázmennyiség nem szolgáltatható ki.

Az alperes 2005. szeptember 14-én közölte a felperessel, hogy a szerződéstől eláll. Elállásának indokaként azt jelölte meg, hogy a felperes eredeti ajánlatához képest a P_n érték vonatkozásában nem várt és jelentős növekedés következett be, továbbá az a körülmény, hogy a felperes nem közölt olyan egzakt adatokat, amelyek alapján az alperes a 2006-os árakat kalkulálhatná veszélyezteti az alperesnek a D. vállalat csoporttal szemben fennálló teljesítési kötelezettségét, e vállalat csoporttal szembeni szerződésnek az volt a célja, hogy kedvezőbb áron jusson a cégcsoport az energiához, mint a közüzemi szektorban.

A felperes az elállás jogszerűségét vitatta és keresetében 409.950.000 Ft és kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Arra hivatkozott, hogy a felperes elállása jogellenes volt, mert az elállási jog sem szerződés, sem jogszabály alapján nem illette meg. A szerződés egyoldalú jogellenes megszüntetése miatt elmaradt haszna megtérítését kérte.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Azzal védekezett, hogy a felperesnek 2005. szeptember 1-ig a rendszerirányítási, szállítói, tárolói és elosztói engedélyesekkel rendszerhasználati szerződéseket kellett volna kötnie és ezt legkésőbb ugyanezen időpontig igazolnia kellett annak érdekében, hogy a vállalat csoporthoz tartozó fogyasztók vételezése a versenypiacról 2005. október 1-el kockázatmentes legyen. Mivel a felperes ezeket a szerződéseket határidőben nem kötötte meg, a fogyasztók kénytelenek voltak a közüzemi ellátási rendszerbe visszatérni. A szerződés nem léphetett hatályba, mert a több együttes feltétel nem valósulhatott meg, így abból jogok és kötelezettségek sem keletkezhettek.

Az elsőfokú bíróság az alperes kártérítési felelősségét megállapító közbenső ítéletét azzal indokolta, hogy a felek a rendszerhasználati szerződések meglétére vonatkozó 2005. szeptember 1-ig megteendő nyilatkozat elmaradását nem szankcionálták és nem tették a hatályba lépés feltételévé sem. Az alperes ezért idő előtt állt el a szerződéstől, így a felperest elzárta attól, hogy a szerződés hatályba lépéséhez szükséges feltételeket 2000. október 1-ig teljesíthesse. A szerződéses árral kapcsolatos egzakt adatok hiányára alapított elállás jogszerűtlen, mert a szerződés tartalmazza a P_n érték kalkulálási módját. Az alperes a rendszerhasználati szerződések hiányára csak a per során hivatkozott, a szerződések megkötéséhez szükséges adatokat azonban sem ő, sem a vele szerződéses kapcsolatban lévő fogyasztók megfelelően nem szolgáltatották, ezért a rendszerszerződések hiányára a Ptk. 4. § /4/ bekezdése értelmében nem hivatkozhat.

Az alperes az első fokú ítélet elleni fellebbezésében a korábban beadványaihoz képest arra is hivatkozott, hogy a Ptk. 381. §-ának /1/ bekezdése értelmében jogszerűen állt el a szerződéstől. Előadta, hogy a szerződés érvényes létrejötté is megkérdőjelezhető, mert a felek nem határozták meg a szerződéses alapár P_0 -val jelölt induló értékét, így a szerződéses árban, mint lényeges szerződéses feltételben nem állapodtak meg. A szerződés hatályba lépésének feltételei sem voltak teljesíthetők, mert az alperes a szerződésben írtakkal ellentétben nem volt feljogosított fogyasztó. A felperes pedig nem rendelkezett megfelelő jogosultsággal a szerződéskötésre, mert nem állt jogviszonyban a fogyasztókkal. A szerződés tehát olyan konstrukciós hibában szenved, amely lehetetlenné teszi az egyes szerződési feltételek teljesítését, így a szerződés soha nem léphetett volna hatályba. A lehetetlen, ellentmondó feltételek a Ptk. 228. § /3/ bekezdése alapján a szerződés részleges érvénytelenségét alapozzák meg.

A jogerős helybenhagyó ítélet indokolása kitért arra, hogy a Ptk. 381. § /1/ bekezdésére alapított elállási jog kártalanítási kötelezettséggel jár, a szerződésszegésre alapított különös

elállási jog Ptk. 300. § /1/ bekezdésében írt feltételét az alperesnek kellett volna bizonyítania. A másodfokú bíróság az alperes kifogására tekintettel a szerződés létrejöttének kérdésével is foglalkozott és úgy foglalt állást; nem bír jogi jelentőséggel az a körülmény, hogy a szerződés az alperest feljogosított földgázfogyasztóként jelöli meg, mert a felek szerepe, jogi helyzete, a szerződés célja egyértelműen megállapítható volt magából a szerződésből. A felek a szerződésben a havi elszámolásokban alkalmazandó negyedéves szerződéses ár szerződés hatályba lépésekor induló értékét megjelölték. A szerződéses alapár (P_0) induló értékét a szállítás megkezdését követő 10 napon belül kívánták írásban rögzíteni. A P_0 induló ár meghatározását követően a szerződéses ármechanizmusra áttérés időpontjának a hiánya, a P_0 értékben való megállapodás hiánya az érvényes szerződés létrejöttét nem teszi vitássá. A másodfokú bíróság szerint alaptalan volt a rendszerhasználati szerződések 2005. szeptember 1-i megkötésének a hiányára alapított elállás is, mivel a felperesnek 2005. október 1-ig kellett volna igazolnia a rendszerhasználati szerződések megkötését. A P_n érték vonatkozásában az eredeti ajánlathoz képest nem várt és jelentős árnövekedés bekövetkeztére, az egzakt adatok hiányára alapított elállási ok sem megalapozott.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a Ptk. 300. § /1/ és /2/ bekezdésének, 205. §-a /2/ bekezdésének, 228. §-a /3/ bekezdésének, valamint a Pp. 177. §-ának a megsértését jelölte meg és a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az első fokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Arra is hivatkozott, hogy a bíróságok nem tettek eleget a tényállás teljes körű felderítésére vonatkozó kötelezettségüknek, nem tekintették át a releváns gázpiaci szabályokat, nem tulajdonítottak jogi jelentőséget a szerződés alperes által hivatkozott konstrukciós hibáinak. Iratellenesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperesnek 2005. október 1-ig kellett a rendszerhasználati szerződések megkötését igazolnia. A szerződés 2.1 pontjából egyértelműen kitűnik; a felperes azt vállalta, hogy 2005. szeptember 1-ig írásban nyilatkozik a rendszerhasználati szerződések meglétéről. Ez egy szigorú lejáratú határidő és elmulasztása egyben az alperes érdekmúlásához is vezetett. Ennek a kikötésnek a célja az volt, hogy a közüzemből kilépő fogyasztók időben vissza tudjanak lépni a közüzemi szolgáltatásba, ha a rendszerhasználati szerződések hiánya miatt a szerződés nem teljesülhet. A felperes a rendszerhasználati szerződések megkötésével késedelembe esett, azok a teljesítés megkezdésének időpontja előtt két héttel sem jöttek létre, így az alperes által elérni kívánt cél, hogy a gázpiacon a közüzeminél alacsonyabb áron, de még biztonságosan lehessen földgázt vásárolni, nem volt megvalósítható, olyan mértékű kockázattal járt a felperes mulasztása, hogy az alperes, mint gondos kereskedő nem tehetett

mást, minthogy megszüntette a szerződést, ezzel segítve a fogyasztók közüzembe történő visszatérését. Az alperes elállása tehát a Ptk. 300. §-ának /1/ és /2/ bekezdése alapján jogszerű volt. A perben arra semmiféle bizonyíték nem volt, hogy az alperes okozta volna a felperes késedelmét. A rendszerhasználati szerződések megkötése kizárólag a felperes szerződéses kötelezettsége volt, a szerződés ezzel kapcsolatban semmilyen kötelezettséget nem írt elő az alperes számára. A felperessel mindvégig együttműködött, a rendelkezésére álló adatokat a felperesnek átadta, az egyeztetéseket megszervezte, azokon részt vett, kizárólag a felperes késedelmé és hanyagsága vezetett ahhoz, hogy késedelembe esett, így kétségesse vált, hogy a gázszállítási szerződést október 1-től kezdődően teljesíteni tudja-e.

A szerződéses ár nem volt megfelelően megállapítva, ez a körülmény „megkérdőjelezi”, hogy a szerződés egyáltalán létrejött-e. Nem volt meghatározott ugyanis a szerződéses ár, mivel csak 10 napra szólt, 3-10 %-os sávon belül mozgott, az árképlet nem határozta meg előre, hogy mikor kell a fix árról a képletes árra áttérni, a P_0 érték hiányában a P_n érték kalkulálása nem volt lehetséges. Az árkérdés vonatkozásában elmaradt a szakértői bizonyítás felvétele, holott annak eldöntése különleges szakértelmet igényelt.

A szerződés olyan konstrukciós hibában szenvedett, amely miatt egymásnak ellentmondó, teljesíthetetlen feltételeket tartalmazott, amely a szerződés semmisségét „vonhatja” maga után. Az alperes nem volt feljogosított fogyasztó, csupán a kereskedő és a feljogosított fogyasztó közé ékelődött kereskedőként, a földgázt a teljesítés helyén „gyakorlatilag” csak tovább adta. Ennek ellenére a szerződés hatályba lépését olyan feltételekhez is kötötték, amelyeknek csak a feljogosított fogyasztó tehetett eleget. A közbenső ítélet nem vizsgálta, hogy a földgáz rendszerre vonatkozó jogszabályok szerint a szerződés hatályba lépésének egyes feltételei teljesíthetők-e, vagy sem. Így a bíróság elmulasztotta a Ptk. 228. § /3/ bekezdése alapján e feltételek semmisségének a megállapítását. Mivel a szerződés hatályba lépéséhez kötött feltételek nem voltak megvalósíthatók, a szerződés ebben a formában nem léphetett volna hatályba. A bíróság ítéltének indokolása ezzel a kérdéssel nem foglalkozik.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem a hivatkozott okokból nem törvénysértő. A szerződés létrejöttével, érvényességével kapcsolatos jogszabálysértések nem voltak megállapíthatók.

A földgáz ellátásról szóló 2003. XLII. törvény (GET) 36. § /1/ bekezdése pontosan meghatározta, hogy a törvény hatályba lépése után ki minősül feljogosított fogyasztónak. Így a szerződést kötő

felek előtt nyilvánvaló kellett hogy legyen; az alperes nem feljogosított fogyasztó, saját státuszát maga is földgáz kereskedőként jelölte meg és egyértelmű a szerződésből az is, hogy nem a vevőnek, hanem a D. vállalat csoportnak volt lekötött kapacitása a közüzemi szerződésekben, a vállalat csoport tagjai a feljogosított fogyasztók. Az alperes maga adta elő felülvizsgálati kérelmében, hogy a felperestől kereskedőként vásárolt földgázt, mint kereskedő értékesítette a D. cégcsoport fogyasztóknak. Nincsen jelentősége tehát annak, ha a felek akár elírás, akár színlelés folytán jelölték meg az alperes jogi helyzetét helytelenül. Színlelés esetén is a szerződést a Ptk. 207. §-a /6/ bekezdésének értelmében a leplezett szerződés alapján kell megítélni, tehát a felek valóságos szerződési akarata alapján, amely a jelen esetben két engedéllyel rendelkező földgáz kereskedő között létrejött szállítási szerződés volt. Arra egyik fél sem hivatkozott, hogy az engedélyes földgáz kereskedők nem vásárolhattak volna egymástól földgázt, vagy hogy a földgáz kereskedők közötti szerződés érvénytelen lenne amiatt, hogy a teljesítés az eladó felperes részéről közvetlenül az alperes vevője, a fogyasztó részére történt. A szerződések hivatkozott konstrukciós hibája nem jelent lehetetlen szolgáltatás elvállalását, hiszen a GET 30 § /1/ bekezdése biztosítja az együttműködő földgázrendszerhez való hozzáférést mind a kereskedők, mind a feljogosított fogyasztók számára - megfelelő mértékig -, kötelezővé téve a szállítói, a tárolói, elosztói engedélyeseknek, hogy díj ellenében az üzemeltetésben álló rendszer szabad kapacitását a kereskedők, illetve a feljogosított fogyasztók rendelkezésére bocsássa. A 111/2003./VII.29./ Korm. rendelet /Vhr./ 32. §-a /2/ bekezdése értelmében a rendszerhez való hozzáférést a hozzáférésre jogosult, vagy megbízottja kezdeményezi a Magyar Földgázrendszer Üzemi és Kereskedelmi Szabályzatában /ÜKSZ/ szabályozott módon az engedélyesekhez benyújtott kapacitás igény alapján. Az ÜKSZ 5.11. c) pontja szerint a szabad kapacitási igény benyújtására a Vhr. vonatkozó §-ában meghatározott igazolt fogyasztói igénnyel rendelkező kapacitást igénylő jogosult, aki a kapacitások elosztásának időpontjában a rendszerhez való hozzáférést biztosító működési engedéllyel rendelkezik. A Vhr. 32. § /3/ bekezdés szerint az igazolt fogyasztói igény a nyilvántartásba vett feljogosított fogyasztó esetében az üzleti tervei alapján meghatározott igény, kereskedő esetében a szerződésnek, előszerződéssel lekötött fogyasztói igény. Az együttműködő földgáz rendszerben tehát a kapacitást igénylők kizárólag a fogyasztói igények igazolása esetén és annak mértékéig köthetnek le kapacitást. A hozzáférésre jogosult kereskedő tehát, ha már rendelkezik kapacitás lekötési szerződéssel, úgy a szerződések módosításra kerülnek akkor, ha újabb feljogosított fogyasztókkal köt szerződést és így további fogyasztói igények jelentkeznek. A per adataiból kitűnően a földgáz piacon a felperes már rendelkezett a 2004-2005-ös évre rendszerhasználati szerződésekkel, így ésszerű volt, hogy - bár az

alperes is jogosult volt a hozzáférésre -, a felperes lássa el azokat a feladatokat megállapodásuk alapján, amelyek a földgáznak a fogyasztó részére való eljuttatásához a jogszabály szerint szükségesek. Nem volt arra adat, hogy ezeknek a feladatoknak a felperes jogszabályi tilalom folytán, vagy engedély hiányában ne tudott volna eleget tenni.

A Ptk. 228. §-a /3/ bekezdésének értelmében az érthetetlen ellentmondó feltétel valóban semmis. Azok a hatályba lépési feltételek azonban, amelyek a vevőnek a versenypiacra lépés feltételeivel, a közüzemi szerződés felmondásával és mint feljogosított fogyasztónak a nyilvántartásba vételével kapcsolatosak, tartalmukban, a felek által is tudottan a fogyasztóra, azaz a D. cégcsoport tagjaira vonatkoztak. Minthogy léteztek feljogosított fogyasztók és a szerződési láncolat az ő igényük kielégítésére szolgált, a hatályba lépési feltételeket is valódi tartalmuk szerint kell megítélni, ezek teljesítése nem volt lehetetlen és a feltétel sem volt érthetetlen.

A Ptk. 205. §-a /2/ bekezdése szerint a feleknek a lényeges kérdésekben meg kell állapodniuk ahhoz, hogy a szerződés létrejöjjön. A felek az árban való megállapodásukat egy képlet formájában tették a szerződés részévé, közös akaratnyilvánítással. A szerződés hatályba lépésének időpontjára az induló negyedéves szerződéses árat (P_n) ugyancsak egy képlet alapján rendelték kiszámítani ($P_n = \text{érvényes közüzemi átlagár HUF/gnm}^3 \times 0,9696$), a havi elszámolásoknál maximalizálva, illetve minimalizálva a szorzószámot. Megállapodtak abban is, hogy a negyedéves ár kiszámításához használt szerződéses alapárat (P_0), annak induló értékét a szállítás megkezdését követő 10 napon belül a felek írásban rögzítik, tehát akkor válik a P_0 érték egy konkrét számmá. Ez egyben azt is jelenti; a felek úgy határoztak, hogy 10 nap után, amikor a P_0 értéket megállapítják, akkor lép hatályba az a képlet, amely alapján kiszámítható a szerződéses ár és addig a korábbi ár az irányadó. A szerződés megkötésekor tehát az árban megállapodtak, más kérdés, hogy ha a szállítás megkezdése után 10 napon belül a P_0 érték közös megállapítása nem történik meg, úgy a P_n induló ár maradt volna-e hatályba, vagy a megállapodás elmaradásának milyen jogi következménye lett volna a szerződésre. Alaptalanul sérelmezte az alperes, hogy a bíróság az ár megállapítása kérdésében nem rendelt el szakértői bizonyítást. Ilyen bizonyítási indítványa az alperesnek sem az első, sem a másodfokú eljárásban nem volt, így hivatalból a Pp. 164. § /2/ bekezdésére figyelemmel bizonyítás elrendelésének nem lehetett helye.

Az alperes az elállási nyilatkozatában azt sérelmezte és ez szolgált az elállás indokául is, hogy a díjképlet nem elégséges ahhoz, hogy a 2006-os árakat kalkulálni tudja. A P_n érték

vonatkozásában a szerződés aláírását megelőző árajánlathoz képest szeptemberben olyan nem várt növekedés következett be, amely miatt a szerződés eredeti célját, tehát hogy a fogyasztó a közüzemi ellátásnál kedvezőbb árat fizessen, nem tudja betölteni. Ez a közlés tehát azt tükrözi, hogy a közüzemi árváltozások folytán - a P_0 értéktől függetlenül - még a szerződés hatályba lépése előtt a P_n értékben bekövetkezett változás az alperesnél gazdasági érdekmúlást okozott. Ez egyben azt is jelenti, hogy az alperes az elállást, amelynek jogszabályi alapját nem jelölte meg, tartalmában a Ptk. 381. §-ában biztosított általános elállási jogáról alapította. A szerződésszegésre alapított (különös) elállási jogra azonban a Legfelsőbb Bíróság GK.16 számú állásfoglalása folytán áttérhetett.

Nem sértette meg a Ptk. 207. §-át a másodfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a felperesnek a rendszerhasználati szerződések megkötését 2001. október 1-ig kellett igazolnia.

Az alperes szerződésben kikötött szolgáltatása a földgáz átadása volt egy később időpontban (Ptk. 227. §, 379. §). A felperesnek ezt a szolgáltatást kellett volna teljesítenie, ha a szerződés hatályba lép. Ennek a szolgáltatásnak a késedelve esetére irányadók a Ptk. 298-300. §-ai. A felperes egy még hatályba nem lépett szerződésben tájékoztatási kötelezettséget vállalt arról, hogy azokat a szerződéseket, amelyek a szolgáltatás teljesítéséhez szükségesek lesznek, meghatározott időpontig megkötötte. E szerződések megkötése azonban nem az alperesnek járó szolgáltatást jelentette, hanem a felperes szolgáltatásának teljesítését biztosította. A szerződések meglétét a felek a hatályba lépés feltételeként jelölték meg. A hatályba lépés időpontját kikötötték ugyan, de több együttes feltétel meglétéhez kötötték. Ezek között szerepelt, hogy a felperes rendelkezék érvényes rendszerhasználati szerződésekkel és ezeket igazolja. Ebből az következik, ha ezekkel október 1-én rendelkezik akkor, - ha szeptember 1. után kötötte is meg - a szerződés hatályba lép. Nem lett volna jogi akadálya annak, hogy a felperes számára 2005. szeptember 1-ig előírt nyilatkozat megtételének elmaradásához a felek az elállás jogkövetkezményét fűzzék, ha emiatt az alperes a szerződés időben való teljesítését látta veszélyben forogni. Ilyen kikötés hiányában nem sértett jogszabályt a másodfokú bíróság, amikor a Ptk. 300. §-ában írt feltételeket nem vizsgálta. A teljesítési határidő lejártá előtt csak a vállalkozási szerződések esetén teszi lehetővé a Ptk. 395. § /3/ bekezdése - érdekmúlás esetére - az elállást.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, arról határozni nem kellett. Az alperes a költségeit maga viseli. Az alperes 2.500.000 Ft felülvizsgálati illetéket rótt le az 1990. XCIII. törvény (it.) 50. §-ának /1/ és 39. § /3/ bekezdésének c) pontja szerint járó 36.000 Ft-tal szemben (BH.1995.641 számú eseti döntés).

A közbenső ítélet elleni felülvizsgálati kérelem esetén az illeték alapjának megállapításánál a jogorvoslati eljárás tárgyának értéke nem határozható meg, mivel a felülvizsgálati eljárás a jogalap fennállásának a kérdésére szorítkozott (4/2009./XII.14./ PK vélemény II/1. pont, 1/2009. PJE számú jogegységi határozat utolsó előtti bekezdésének utolsó mondata). A túlfizetett illetéket az It. 80. § /1/ bekezdésének f) pontja alapján az alperes az adóhatóságtól visszaigényelheti.

Budapest, 2010. szeptember 24.

Salamonné dr.Solymosi Ibolya sk tanácselnök,előadó-bíró
Dr.Lőrincz Györgyné sk.bíró
Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk. bíró